

مذهب از دید «روزا لوکزامبورگ»

کلیسا، برای مبارزه با سوسیال دموکراسی، دو وسیله در دست دارد. در جایی که مانند کشور ما (لهستان) جنبش کارگری شروع به شناساندن خود کرده است و طبقات دارنده هنوز امیدوارند که آن را نابود کنند، روحانیت با موعظه های تهدیدآمیز، تهمت زدن به کارگران و محکوم کردن «آزمندی» آنان، علیه سوسیالیست ها مبارزه می کند. اما در کشورهایی که آزادی های سیاسی به دست آمده حزب کارگران نیرومند است، مانند آلمان، فرانسه و هلند، روحانیت در جستجوی وسائل دیگری است. در این کشورها، روحانیت مقصود واقعی اش را پنهان می کند و دیگر نه مانند یک دشمن آشکار، بلکه همچون دوستی مصنوعی، با کارگران روبرو می شود.

بدین ترتیب کشیشانی را می بینید که کارگران را سازمان می دهند و اتحادیه های کارگری «مسیحی» به وجود می آورند. آن ها از این راه سعی دارند ماهی را با تور خویش بگیرند، کارگران را به درون این اتحادیه های تقلبی به دام بیاندازند. جایی که آنان تحقیر را می آموزند، برخلاف سازمان سوسیال دموکراسی که مبارزه و دفاع در برابر بدرفتاری را مورد توجه قرار می دهد. وقتی سرانجام دولت تزاری زیر فشارهای پرولتاریای انقلابی لهستان و روسیه سقوط کند، و زمانی که آزادی سیاسی در کشور ما به وجود آید، خواهیم دید که همین سر اسقف وابسته به پاپ و همین اداره کنندگان کلیسا که امروز در برابر مبارزان به غرش در آمده اند، ناگهان سازمان دادن کارگران را به صورت اتحادیه های مسیحی و «ملی» شروع می کنند تا آنان را از مسیرشان منحرف سازند. هم اکنون در آغاز این فعالیت زیرزمینی با

عنوان «دموکراسی ملی» هستیم که همکاری آینده با کشیشان را تضمین می‌کند و امروز آنان را یاری می‌دهد تا سوسیال دموکرات‌ها را به باد تهمت بگیرند.

بنابر این کارگران باید از این خطر آگاه باشند. تا آنکه به خود اجازه ندهند در فردای انقلاب، مجذوب کلمات شیرین آن‌هایی شوند که امروز از بلندی منبر، جرأت می‌کنند از دولت تزاری که کارگران را می‌کشد، از دستگاه سرکوبگر سرمایه، که علت اصلی تنگدستی پرولتاریا است، دفاع کنند. برای کارگران ضرورت دارد که به منظور دفاع از خود در برابر مخالفت روحانیت در زمان حاضر و در طی انقلاب و در برابر دوستی دروغین فردای آنان و بعد از انقلاب، خود را در حزب سوسیال دموکرات سازمان دهند. و این پاسخی است به تمامی حمله‌های روحانیت: سوسیال دموکراسی به هیچ طریق با عقاید مذهبی مبارزه نمی‌کند. به عکس خواهان آزادی کامل وجدان برای هر فرد و گسترده‌ترین مدارای ممکن برای ایمان و عقیده است. اما از لحظه‌ای که کشیشان منبر را به عنوان وسیله‌ای برای مبارزه‌ی سیاسی علیه طبقات زحمتکش به کار گیرند، کارگران باید در برابر دشمنان حقوق و آزادی‌شان به نبرد برخیزند چرا که مدافع استثمارکنندگان و کسی که به طولانی شدن رژیم فلاکت آور حاضر یاری می‌رساند، دشمن خونین پرولتاریاست، خواه در خرقة‌ی کشیش و خواه در لباس پلیس.

تنها واقعیت یافتن فعالیت آگاهانه و منظم اجتماعی و اقتصادی توده‌هاست که به ناپودی کامل تعصبات مذهبی منجر خواهد شد. هدف دگراندیشان و روشنگران باید تا جایی که ممکن است پیوندهای بین طبقات بهره‌کش و سازمان تبلیغات مذهبی را نابود کنند و در عین حال، با سازماندهی وسیع

تبلیغات علمی- آموزشی و ضدمذهبی به توده های زحمتکش کمک کرده تا ذهن خود را به راستی از قید تعصبات مذهبی برهانند. با این همه، کاملاً ضروری است که از اهانت کردن به عواطف مذهبی افراد، که تنها به تشدید تعصبات مذهبی منجر می گردد، خودداری شود.

روزا لوکزامبورگ

۱۹۰۵

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمیل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴